

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8386/2022
18.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији пуномоћник Предраг Станојевић адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Врање, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 276/21 од 01.03.2022. године, у седници одржаној 18.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 276/21 од 01.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 276/21 од 01.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 276/21 од 01.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 570/20 од 08.10.2020. године којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање туженог на исплату тужиоцу износа од 6.000,00 динара за извршене адвокатске услуге по рачуну број 241/2019 од 13.05.2019. године са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате (став први изреке), а тужилац је обавезан да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате (став други изреке). Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 20/18), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, из разлога што не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање

тужбеног захтева. О праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, а плаћање адвокатских услуга је чињенично питање сваког конкретног спора. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић